

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE ⁽¹⁾ este nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial uniform în așa fel încât, la calculul cantității anuale maxime de cote menționat la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE (plafon impus industriei), nu au fost luate în considerare emisiile reziduale de gaz utilizate pentru a produce electricitate și emisiile utilizate la producerea de căldură prin cogenerare?
- 2) Decizia 2013/448/UE este nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care a creat un dezechilibru prin excluderea emisiilor reziduale produse prin combustia de gaze și prin căldura produsă prin cogenerare din baza de calcul menționată la articolul 10a alineatul (5) literele (a) și (b), în condițiile în care acestea conferă dreptul la alocarea de cote cu titlu gratuit conform articolului 10a alineatele (1) și (4) din Directiva 2003/87/CE și Deciziei 2011/278/UE ⁽²⁾ pentru o instalație care nu intră în domeniul de aplicare al articolului 10a alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?
- 3) Decizia 2013/448/UE este nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial uniform în așa fel încât, la calculul cantității maxime anuale de cote, menționat la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE (plafon impus industriei), nu au fost luate în considerare emisiile de la instalațiile care au fost supuse sistemului de schimb de cote de emisie abia în cursul celei de a doua perioade, precum și instalațiile care au fost incluse în acest sistem pe bază de opțiune („opt-in“)?
- 4) Decizia 2013/448/UE este nevalidă și contrară obiectivelor Directivei 2003/87/CE în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial uniform în așa fel încât, la calculul cantității maxime anuale de cote, menționat la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE (plafon impus industriei), emisiile de la instalațiile închise înainte de data de 30 iunie 2011 au făcut obiectul unei deduceri, în timp ce emisiile instalațiilor care nu au intrat în funcțiune decât în a doua perioadă nu au fost luate în considerare?
- 5) Decizia 2013/448/UE este nevalidă și contrară principiului statului de drept întemeiat pe o bună administrare consacrat de articolul 298 TFUE și de articolul 41 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care această decizie stabilește factorul de corecție transsectorial uniform, întrucât calculul factorului corector nu a fost comunicat?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, p. 27).

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu nr. C(2011) 2772] (JO L 130, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 28 august 2015 –
Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Republica Federală Germania**

(Cauza C-460/15)

(2015/C 389/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (UE) nr. 601/2012 ⁽¹⁾ al Comisiei este nevalid și încalcă obiectivele prevăzute de Directiva 2003/87/CE ⁽²⁾ în condițiile în care prevede la articolul 49 alineatul (1) a doua teză că CO₂-ul care nu este transferat în sensul articolului 49 alineatul (1) prima teză se consideră ca fiind emis de instalația care l-a produs?
- 2) Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei este nevalid și încalcă obiectivele prevăzute de Directiva 2003/87/CE în condițiile în care prevede în anexa IV punctul 10 că CO₂-ul care este transferat către altă instalație de producere a CCP (carbonat de calciu precipitat) se consideră ca fiind emis de instalația care l-a produs?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 181, p. 30, rectificare în JO 2012, L 347, p. 43).

⁽²⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 62, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Recurs introdus la 4 septembrie 2015 de FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 16 iunie 2015 în cauza T-655/11, FSL Holdings și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-469/15 P)

(2015/C 389/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (reprezentanți: P. Vlaemminck, C Verdonck, B. Van Vooren și J. Auwerx, advocaten)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- în principal, anularea hotărârii atacate din cauza utilizării de probe obținute cu nerespectarea totală a procedurii prevăzute pentru strângerea lor și a aplicării eronate a Comunicării privind cooperarea din 2002 și, în consecință, anularea în întregime a Deciziei Comisiei din 12 octombrie 2011;
- în subsidiar, anularea în parte a hotărârii atacate, în măsura în care Tribunalul nu a efectuat un control jurisdicțional complet al amenzii aplicate recurentelor și, în consecință, reducerea considerabilă a amenzii aplicate recurentelor în temeiul hotărârii atacate;